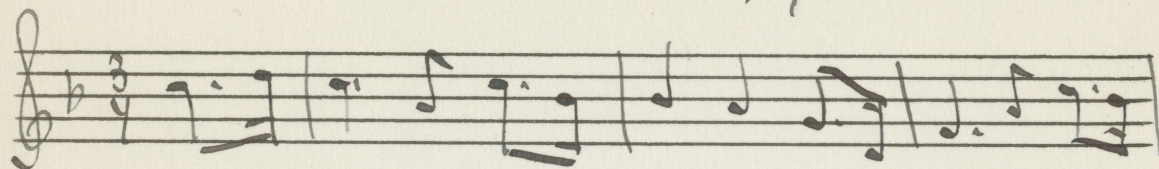
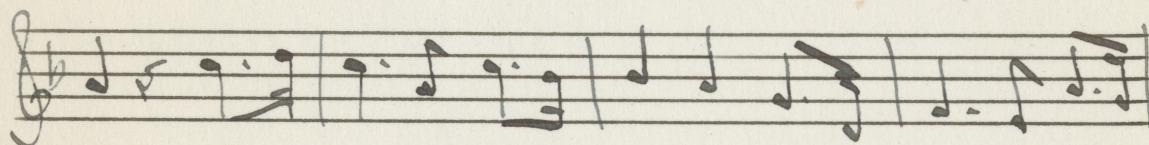

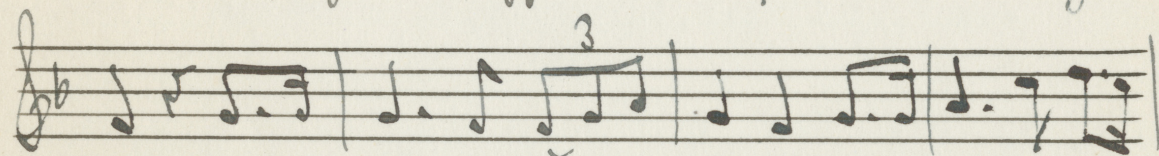
Korpo, Brunnskär.

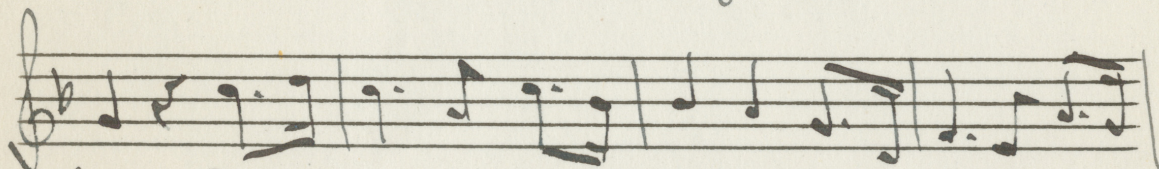
När i kvällen, o min älskling, solen sänket sin slöja

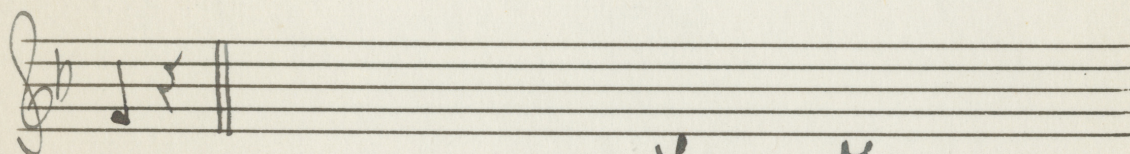
ned, och de tysta skuggor vandra ljudtöst över ångor

hed, hör blott vindens sus i skogen står den stilla natten

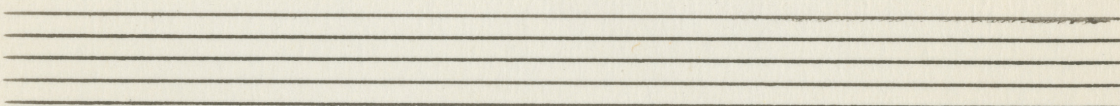
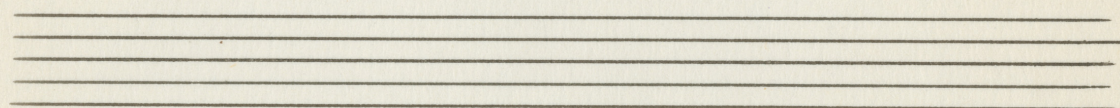
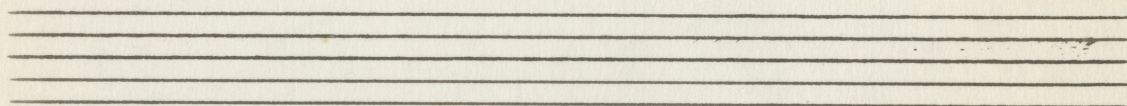
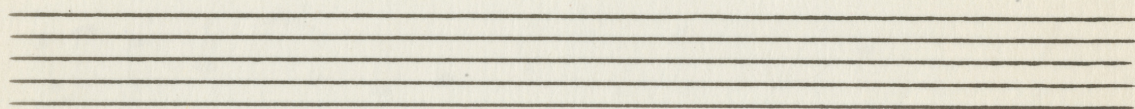
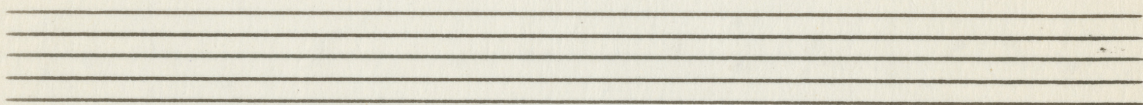
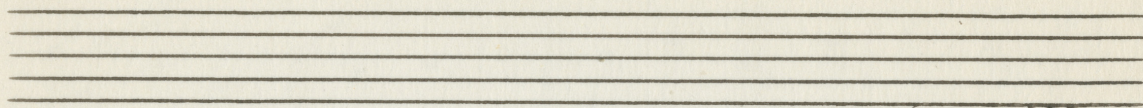

frid. Åskar du mig än som fordom, som uti min bandor

tid?

Jenny Jansson
31. 7. 1923.

När i kvällen, o min älsklings,
solen sänkt sin stöja ned,
och de tyta skuggor vandra
ljuddöst över äng och hed,
hör, blott vindens sus i skogen
stör den stilla nattens frid.
Älskar du mig än som fordom,
som uti min barndomstid?

Tänk i kvällen, o min älsklings,
ej med bitterhet på mig,
fast jag gick min väg i tygthet
lämnande så ensam dig.
Min du kunde ju ej bliva,
hjärtat måste offra sig.
Därför bäst att så vi skiljas,
bäst för mig och bäst för dig.

